

Νίκου Λυγερού

«Οι χορδές του χρόνου» Εκδ. Σπανίδα

14/01/2006

Στις «χορδές του χρόνου», στο νέο Θεατρικό του κείμενο, ο Νίκος Λυγερός, στήνει το αρχικό σκηνικό του πάνω σ' ένα ταξί.

Δύο άγνωστοι σιωπηλοί, φερμένοι απ' τα παλιά, απ' το εκεί μιας χαμένης πατρίδας, διασχίζουν τους δρόμους της Αθήνας με προορισμό την αναζήτηση μιας Αρχής.

Αυτός που οδηγεί τους περιμένε δίχως να γνωρίζει ποιους και τι περιμένει. Είναι αυτός που τους μεταφέρει σαν φως στη γραμμή του Ορίζοντα νοσταλγώντας κι αυτός την ίδια πατρίδα.

Ο Χρόνος, λέξη κλειδί, πλανιέται γύρω τους. Χρόνος χορδή που ξυπνάει τη μνήμη, το παρελθόν που δεν αλλάζει, το μέλλον που δεν υπάρχει όταν το παρελθόν στήνεται πάνω σε λάθη και ξεχνιέται.

« πού πρέπει να πάμε τώρα;» αναρωτιούνται

«εκεί που κρύβεται η γέφυρα»

«στο ακίνητο καράβι»

«εκεί άρχισε το ταξίδι, εκεί πρέπει να πάμε»

Το ακίνητο καράβι. Σημείο μηδέν. Έννοια αντιφατική, αρχή και τέλος. Τέλος και αρχή του ταξιδιού, αντιθέσεις μιας αρμονίας γιατί «Έτσι ξημερώνει ο κόσμος»

Πρόσωπα ξεχασμένα, αγνοημένα, θαμμένα στο σταματημένο χρόνο ψάχνουν το φως. Λόγια στα όρια του παραλόγου, μορφές που στέκονται θρυμματισμένες στη λήθη προσπαθώντας να συναρμολογήσουν τη γνώση για να περάσουν στο μέλλον.

« Το ταξί είναι η αρχή του ταξιδιού», και το ταξίδι η μνήμη.

Θεατρικό, φιλοσοφικό, ποιητικά δοσμένο κείμενο του Λυγερού, με καταδύσεις σε έννοιες υπαρξιακές, χαρακτήρες που ξεπροβάλουν απ' τη μοναξιά του χρόνου, το αγνοημένο παρελθόν, αγνοούμενοι κι αυτοί της ζωής.

Το πνεύμα του μύθου, η Ελληνικότητα που χάνεται, οι χαμένες πατρίδες, ένας Αλέξανδρος που ψυχορραγεί.

Σιωπή, λάθη σπασμένες χορδές που πληγώνουν τη μνήμη, μια πατρίδα που αγωνίζεται να περάσει στο φως.

Η Ίμβρος, η Τένεδος, η Τραπεζούντα, νησιά και πόλεις, όπου ο χρόνος πεθαίνει κι οι άνθρωποι γίνονται σκλάβοι, δεμένοι στην καταδίκη μιας υπογραφής.

Ο Νίκος Λυγερός με το κείμενό του αυτό επαναστατεί για το σύννορο και παράλληλα κατορθώνει με τις εκφραστικές δυνατότητές της διαλογικής γλώσσας να προεκτείνει τις έννοιες πέρα από τις λέξεις καθώς και να ενσωματώσει τα όνειρα, τις ιδέες, το παράλογο και το ουτοπικό των ανθρώπων μέσα στην σύγχρονη πραγματικότητα .

Ελένη Εφραιμίδου

Ποιήτρια